

Васиятҳои баъди ҳаҷ

[Тоҷикӣ – Таҷики – طاجيکيۃ]

Муҳаммади Шаҳрони

Таҳия ва тарҷума: Мусъаби Ҳамза

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿وصايا بعد الحج﴾

«باللغة الطاجيكية»

محمد بن بقنة الشهراني

إعداد وترجمة: مصعب حمزة

2011 - 1432

IslamHouse.com

Васиятҳои баъди ҳаҷ

Ҳамду шукр барои худованди ягона ва дуруду салом барои он касе ки баъди ӯ пайғамбаре нест: ва баъд:

Яке аз бузургтарин неъматҳо ин аст, ки Худованд моро аз уммати бехтарини башар Муҳаммад (с) гардонидааст.

Пас Ислом дини мост:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ [آل

عمران ٨٥]

«Ва ҳар кас, ки дине ҷуз Ислом ихтиёр кунад, аз ӯ пазируфта нахоҳад шуд ва дар охират аз зиёндидагон хоҳад буд» Оли Имрон 85

Қуръон дастуру қонуни мост:

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ

لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ [الإسراء ٩]

«Ин Қуръон ба дурусттарини ойинҳо роҳ менамояд ва мӯъминонеро, ки корҳои шоиста ба ҷой меоваранд, хушхабар медиҳад, ки аз музде некӯ баҳраманд хоҳанд шуд» Исро 9

Муҳаммад (с) набӣ ва пайғамбари мост:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾﴾ [القلم ٤]

«Ва ҳаройна, турист хулқе азим(ахлоқи бузург)»
Қалам 4

Каъба қиблаи мост:

﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ﴿١٥٠﴾﴾ [البقرة ١٥٠]

«Аз ҳар ҷое, ки берун шавӣ, рӯи хеш ба ҷониби
Масҷидулҳаром кун. Ва ҳар ҷо, ки бошед рӯи ба он
сӯй кунед» Бақара 150

Албатта ҳама ин неъматҳо инсонро водор месозад,
ки худоро шукргузори намояд.

Ва ман баъди шукргузории худованд чанд васиятеро
барои касоне ки аз он макони муқаддас ва тоҳир
баргаштаанд пешкаш мекунам ва умедворам
мавриди қабул ва истифодаи ҳамагон гардад.

- 1- Шукри худоро ба ҷой овардан, зеро худованд
бароят муяссар гардонид, ки ин фаризаи
муборакро(ҳаҷҷро) ба пурраги анҷом диҳи.

Худованд мефармояд:

﴿لَيْنَ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ﴿٧﴾﴾ [إبراهيم ٧]

«Ва Парвардигоратон эълom кард, ки агар Марo шукр гӯед, бар неъматo шумo меафзоям!» Иброҳим 7

- 2- Бигзор ҳаҷ нуқтаи тағйир ва бозгашт дар ҳаёт ва зиндагии мо бошад. Худованд мефармояд:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ﴿١١﴾﴾ [الرعد ١١]

«Ҳаройна, Худо чизерo, ки аз они мардумест, дигаргун накунад, то он мардум худ дигаргун шаванд» Раъд 11

- 3- Мардум аз ҳаҷ бо тӯҳфаҳо ва ҳадоё бармегарданд, вале дар асл бояд бо дарёфти роҳи рост ва ҳидоят баргардем. Худованд мефармояд:

﴿هُدَيْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾﴾ [الفاتحة ٦]

«Моро ба роҳи рост ҳидоят кун» Фотиҳа 6

- 4- Аз як барномаи имонии амали баромадем, пас бароямон лозим аст, ки ҳарчи дар ин

барнома таълим гирифтем дар амали кардани он бардавом бошем.Худованд мефармояд:

﴿وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝﴾ [العصر ۱-۳]

«Савганд ба ин замон,
Ки ҳаройна, одамі дар зиён аст,
Ғайри онҳо, ки имон оварданд ва корҳои шоиста
карданд ва яқдигарро ба ҳақ супориш карданд ва
яқдигарро ба сабр супориш карданд» Аср 1-3

5- Фаромуш накун! Худованд мефармояд:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ۝﴾ [الحجرات 1۰]

«Ҳаройна, мӯъминон бародаронанд» Хучурот
10

6- Дар он рӯзҳои нек ва ҷойҳои муқаддасу пок
чиқадар зиёд даст ба сӯи худо бардошта дуъо
карди, бар ин дуъо кардан бардавом бош." Дуъо
ибодат аст"

7- Дар ба ҷой овардани ин ибодати бузург бисёр
харис буди ки мувофиқи суннати Расули
худо(с) ба анҷом расад. Бигзор ин мувофиқи
суннат амал карданат барои ҳамаи ҳаёту

зиндагиат бошад.(Яъне дар ҳама амалҳоят кушиш кун ки мувофиқи гуфта ва кардаи Расули худо(с) амал намои.)

- 8- Бо гумони нек бар парвардигорат баргашти, аз гуноҳонат пок баргашти, мисли рӯзе ки аз модар поку бегуноҳ таваллуд шуда буди, пас нури дилатро бо сиёҳиҳои гуноҳ хомуш масоз. Аз Абӯхурайра (р) ривоят аст, ки гуфт: Аз Паёмбари Худо (с) шунидам, ки фармуданд: "Касе барои Худо ҳаҷ кунад ва дар ҳаҷчи худ муртакиби ҷимоъ ва фаҳшу кори баде нагардад, тавре аз ҳаҷ (аз гуноҳ пок шуда) бармегардад, ки ба монанди рӯзе аз модараш таваллуд шудааст." (Бухорӣ)

- 9- Шояд бо парвардигорат аҳду паймон басти ки аз ҳама гуноҳҳо тавба мекуни ва дигар маъсияту нофармонбардори намекуни, пас огоҳ бош ва аҳду паймонатро нашикан.Худованд мефармояд:

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ [آل

عمران ٨]

«Эй Парвардигори мо, аз он пас, ки моро ҳидоят кардай, дилҳои моро ба ботил моил

масоз ва раҳмати худро бар мо арзонӣ дор, ки ту бисёр бахшояндай!» Оли Имрон 8

10- Аз бузуртгарин чизе ки туро дар роҳи рост устувор нигоҳ медорад, даъват кардан ба сӯи Худованд аст. Худованд мефармояд:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

[فصلت ۳۳]

«Чӣ касеро сухан неқӯтар аз сухани он, ки ба сӯи Худо даъват мекунад ва корҳои шоиста мекунад ва меғӯяд, албатта, ки ман аз мусалмононам?» Фуссилат 33

Бародари азиз, ҳоҷии гиромӣ! Баъди ин ки ба ватани худ ба назди зану фарзандон, хешу табор ва ёру дӯстон баргашти; аз худ бипурс:

Оё аз мушкилиҳо ва машаққатҳои сафари ҳаҷ чизе боқи мондааст?

Албатта дар ҷавоб мегуӣ: Не ягон мушкили ва машаққате аз сафари ҳаҷ боқи намондааст, ҳама мушкилиҳо пушти сар шуданд.

Инчунин ҳаёти ин дунё машаққат ва мушкилиҳо мебинем барои худованд, дар охир худованд бароямон ҳаёти абади ва роҳату неъматҳои доимиро

дар биҳишти ҷовидон насиб мегардонад, ки он вақт на машаққат асту на азобу мушкили.

Худованд ҳаҷчи ҳама ҳоҷиёнро мабрур ва саъяшонро машкур ва гуноҳонашонро мағфур гардонад.

Худованд касоне ки муштоқи зиёрат ва адои фаризаи ҳаҷ ҳастанд, онҳоро ба мақсад расонад.

Худованд аз фазлу бузургияш моро баҳраманд созад.